

følgende Udtalelser af Finansminister *Brandes* ved 3die Behandling. (Sp. 5168):

„Jeg har sagt et Ord her i Tinget, som jeg nu har hørt citeret nogle Tusind Gange; jeg er naturligvis stolt over at have beriget den danske Nation med et Ordsprog, skønt det ikke er smigrende for et Land, at et Ord som „Lov er Lov, og Loven skal holdes“ er blevet et Ordsprog. Man skulde tro, at Folket vidste dette, før disse Ord ere komne over mine Læber. Men jeg vil gerne, da der nu gives mig Lejlighed dertil, forklare, hvorledes disse Ord skulle forstaaes, hvis der virkelig er nogen Tvivl derom. Vi overtog altsaa Regeringen paa et Tidspunkt, hvor Forsvarslovene vare vedtagne, og hvor det efter vor Mening var ørkesløst med det nuværende Folketing at forsøge en Forandring af disse Love, og paa et Tidspunkt, hvor meget var foregrebet, som vi vare nødte til at administrere efter. Lovene vare vedtagne mod vor Villie, men vi kunde ikke faa dem forandrede, følgelig vare vi nødte til ikke alene at holde dem, men ogsaa administrere efter dem. Derved bandt vi os ikke for Fremtiden til ikke at forsøge at faa Lovene forandrede og til ikke at forsøge at faa nedsat de overordentlig store Udgifter, der fulgte af dem, og som Landet efter vor Mening aldeles ikke kan bære. Der laa intet saadant i mine Ord, tværtimod, jeg sagde det stik modsatte. Der var ingen Mulighed for Regeringen til nu at faa dem forandrede. Der staar Ordet „nu“, det er jeg overbevist om, i de Udtalelser, jeg den Gang fremkom med. Der er altsaa ingen Modsigelse i dette, at den nuværende Regering holder Lovene, men ønsker og stræber efter at faa Lovene forandrede. Hvorledes skulde det ærede Medlem ikke kunne forstaa det, naar han ved, hvorledes det ellers gaar til i Verden? Man holder Loven, saalænge den er Lov, og søger at forandre den, naar man har Villie og Evne til at sætte det igennem. — Den ærede Ordfører (o: Neergaard) spurgte saa, hvorledes vi vare stillede overfor den Finanslov, som skal komme, Finanslovforslaget for 1911—12, som han haaber, den nuværende Regering skal forelægge til Oktober. Han søgte der at vise, at vi vilde komme til at forelægge en Finanslov, som med Hensyn til Militærudgifter vil være større end den, vi nu skulle vedtage for næste Aar. Den ærede Ordfører sagde nemlig, at de 6 Mill. Kr. kun er en Udsættelse, og følgelig komme de tilbage. Det er urigtigt af den ærede Ordfører at sige dette, for han maa vide, at det er paa dette Punkt, vi skulle slaas, nemlig om, hvorledes Finansloven for 1911—12 skal se ud. (Ordføreren: Nej!). Jo, det maa den ærede Ordfører virkelig lade mig bestemme, havde jeg nær sagt. Det,